

dosarul nr. 2rac-427/18

prima instanță: Judecătoria Căușeni (I. Țonov)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (I. Muruianu, V. Efros, N.Budăi)

ÎNCHEIERE

14 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Primăria Căușeni,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu răspundere limitată „Prestigiu-AZ” împotriva Primăriei or. Căinari, r-nul Căușeni cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei din 09 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Primăria or. Căinari, r-nul Căușeni și a fost menținută hotărârea din 29 noiembrie 2016 a Judecătoriei Căușeni,

constată:

La data de 02 decembrie 2015 SRL „Prestigiu-AZ” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei or. Căinari, r-nul Căușeni cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la data de 31 ianuarie 2013 Primăria or. Căinari a recepționat lucrări de reparație a Grădiniței de copii nr. 1 din or. Căinari, efectuate de SRL „Prestigiu-AZ” în valoare de 2 069 253 de lei.

A menționat că conform actului de decontări reciproce din 03 martie 2015, Primăria or. Căinari a transferat pe contul antreprenorului suma de 2 002 388, 23 de lei, acumulând o restanță în sumă de 66 864,78 de lei pe care refuză să o achite benevol.

A susținut că conform actului de confirmare a volumelor îndeplinite la obiectivul Grădinița de copii nr. 1 din or. Căinari, semnat de Primăria or. Căinari ca beneficiar cât și de Agenția de Implementare a Proiectelor și Fondul de Investiții Sociale s-a confirmat faptul că de către SRL „Prestigiu-AZ” au fost efectuate lucrări la obiectiv în valoare de 2 069 253 de lei.

A afirmat că la data de 31 martie 2013, SRL „Prestigiu-AZ” a finisat lucrările de construcție la Grădinița de copii nr. 1, or. Căinari, în acest sens fiind semnat procesul-verbal de recepție a lucrărilor, iar pârâtul nu a invocat obiecții asupra volumelor sau sumelor înaintate.

A mai afirmat că la data de 21 ianuarie 2015, a fost eliberată factura fiscală nr. FA3398962 cu indicarea sumei de 66 864,78 de lei, expediată pârâtului spre achitare, însă acesta se eschivează să o semneze și respectiv să o achite.

A solicitat încasarea din contul Primăriei or. Căinari a sumei de 66 864,78 de lei cu titlu de datorie și a sumei de 16 046,18 lei cu titlu de dobânda de întârziere.

Prin hotărârea din 29 noiembrie 2016 a Judecătoriei Căușeni acțiunea depusă de SRL „Prestigiu-AZ” a fost admisă parțial și a fost încasat din contul Primăriei or. Căinari, r-nul Căușeni în beneficiul SRL „Prestigiu-AZ” a sumei de 66 864,78 de lei cu titlu de datorie și a sumei de 2006 lei cu titlu de cheltuieli de judecată. În rest, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia din 09 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Primăria or. Căinari, r-nul Căușeni și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că potrivit Acordului de Grant nr. 3154 din 16 decembrie 2011, încheiat între Agenția de Implementare a Grantului, Fondul de Investiții Sociale din Moldova și Primăria or. Căinari, pentru implementarea lucrărilor de reparație la Grădinița de copii nr. 1 din or. Căinari, Primăria or. Căinari și Agenția de Implementare a subproiectului pe de o parte și antreprenorul SRL „Prestigiu-AZ” au încheiat contractul de executare a lucrărilor stabilind valoarea obiectului în mărime de 2 069 253 de lei.

Instanța de apel a constatat că actul de confirmare a volumului lucrărilor îndeplinite la obiectivul Grădinița de copii nr. 1, or. Căinari, semnat de Primăria or. Căinari, cât și Agenția de Implementare a Proiectelor și Fondul de Investiții Sociale confirmă lucrările efectuate de SRL „Prestigiu-AZ” la acest obiectiv cu devizul majorat în sumă de 2 069 252 de lei, iar beneficiarul lucrărilor de reparație a recepționat lucrările efectuate de către antreprenor în volumul majorat, fără a achita plata corespunzătoare.

De asemenea instanța de apel a concluzionat că lucrările efectuate justifică majorarea contribuției, deoarece antreprenorul a fost în imposibilitate să prevadă la momentul încheierii contractului că suprafața pereților grădiniței este mai mare decât cea indicată în acte, inclusiv nu avea posibilitate să prevadă un preț forfetar al cheltuielilor suplimentare legate de transport, salubritate, energie electrică etc, pentru care nu se întocmește un deviz de cheltuieli separat, iar beneficiarul lucrărilor nu și-a exercitat dreptul legal de a cere rezilierea contractului pe motivul depășirii esențiale a devizului.

Cu privire la respingerea pretenției reclamantului de încasarea a dobânzii de întârziere pentru neplata în termen a devizului majorat în sumă de 66 864,78 de lei, instanța de apel a reținut că obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii, iar în speță nu a fost încheiat un contract de majorare a devizului cu factura fiscală semnată de beneficiar. Astfel, lipsind obligația pecuniară certă în cuantum de 66 864,78 de lei.

La data de 04 septembrie 2018 Primăria Căușeni a declarat recurs împotriva deciziei din 09 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca tardivă.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că a fost emisă cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

A indicat că factura fiscală FA nr. 3398962 din 21 ianuarie 2015 în sumă de 66 864,78 de lei nu este semnată și confirmată prin rapoartele de executare a lucrărilor, condiție prevăzută de Legea nr. 132 din 20 martie 2003.

A susținut că lucrările au fost recepționate la data de 31 iulie 2012, iar comisia nu a stabilit careva lucrări suplimentare, iar factura în sumă de 66864, 78 de lei a fost întocmită la data de 21 ianuarie 2015, adică peste 3 ani de zile, instanța de apel ignorând aplicarea prescripției prevăzute de art. 272 Cod civil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 09 noiembrie 2017.

Recurentul a recepționat decizia instanței de apel la data de 10 august 2018, fapt confirmat prin semnarea acestuia în materialele cauzei (f.d.149).

Astfel, recursul, declarat la data de 04 septembrie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Primăria Căușeni, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Primăria Căușeni asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Primăria Căușeni ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Primăria Căușeni se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic